

အခန်း ၁: မေခရိုစီးပွားရေးဆိုင်ရာအလားအလာများနှင့် စိန်ခေါ်မှုများ

၂၀၂၄ ခုနှစ်တွင် မသေချာမရောမမှုများ များစွာရှိနေသော်လည်း ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းသည် ခံနိုင်ရည်ရှိသော အနေအထားသို့ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းသည်လည်း ဆက်လက်လျော့ကျသော နှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာ့အဓိကဗဟိုဘဏ်များအနေဖြင့် တင်းကြပ်သောငွေကြေးမူဝါဒအား သုံးနှစ်ကြာ အသုံးပြုပြီးနောက် ဖြေလျော့သောငွေကြေးမူဝါဒအား စတင်အသုံးပြုလာကြသဖြင့် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးသည် အသစ်တစ်ဖန်ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် တစ်နှစ်ပတ်လုံးစိန်ခေါ်မှုများနှင့်ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပါသည်။ ပထဝီနိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ တင်းမာမှုများသည် ကုန်သွယ်ရေးနှင့် စီးပွားရေးဆိုင်ရာမူဝါဒများအပေါ် တွင် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများအား မြင့်တက်စေခဲ့ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အခက်အခဲများရှိသော်လည်း အမေရိကန်နိုင်ငံ၏စီးပွားရေးသည် မြင့်တက်လာသောစားသုံးသူများ၏ သုံးစွဲမှုအသုံးစရိတ်နှင့် နည်းပညာကဏ္ဍတွင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကြောင့် အားကောင်းခိုင်မာလာခဲ့ပြီး ကိုဗစ်-၁၉ ကပ်ရောဂါစတင်ချိန်မှစတင်၍ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းသည်လည်း အနိမ့်ဆုံးသို့ကျဆင်းသွားခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် ယူရိုနိုင်ငံများမှာ တိုးတက်မှုအား အသင့်အတင့်သာ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့ပါသည်။

အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများအနေဖြင့် ၂၀၂၃ ခုနှစ်တွင် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းသည် ၄.၄ ရာခိုင်နှုန်း တိုးတက်ခဲ့ပြီးနောက် ၂၀၂၄ ခုနှစ်တွင် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းအား ၄.၃ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့်တည်ငြိမ်စွာထိန်းသိမ်းထားနိုင်မည်ဟု ခန့်မှန်းထားခဲ့ပါသည်။ အားကောင်းခိုင်မာသောလုပ်သားဈေးကွက်အခြေအနေများနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွင် ပြန်လည်ဦးမော့လာမှုတို့ဖြင့် ပြည်တွင်းဝယ်လိုအားသည် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုရရှိစေရန် အဓိကမောင်းနှင်အားအဖြစ်တည်ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ပို့ကုန်တင်ပို့မှုများ အထူးသဖြင့် လျှပ်ကူးပစ္စည်းများနှင့် ဝန်ဆောင်မှုကဏ္ဍတို့တွင် ပို့ကုန်တင်ပို့မှုများ ပြန်လည်တိုးတက်ကောင်းမွန်လာခြင်းသည် အခြားသောတွန်းအားတစ်ရပ်အား ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပါသည်။ စွမ်းအင်နှင့် ရေကြောင်းသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကုန်ကျစရိတ်များ မကြာခဏမတည်မငြိမ်ဖြစ်စေခဲ့သော်လည်း ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းသည် သင့်တင့်သောနှုန်းထားတွင် ဆက်လက်တည်ရှိနေပါသည်။ ငွေရေးကြေးရေးဈေးကွက်သည် ပထမနှစ်ဝက်တွင် အားကောင်းခိုင်မာခဲ့သော်လည်း အစုရှယ်ယာ ဈေးကွက်များသည် ယခင်ရရှိခဲ့သောအမြတ်များအားဆုံးရှုံးခဲ့ပြီး ငွေတိုက်စာချုပ်အတိုးနှုန်းများ မြင့်တက်လာခြင်းနှင့်အတူ ဒုတိယနှစ်ဝက်တွင် မတည်ငြိမ်မှုများအား ပိုမိုကြုံတွေ့လာခဲ့ပါသည်။ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာမသေချာမရောမမှုများနှင့် ငွေရေးကြေးရေးဈေးကွက်တွင် မတည်ငြိမ်မှုများမြင့်တက်လာခဲ့သော်လည်း ဒေသတွင်းနိုင်ငံများ၏ နိုင်ငံတကာသီးသန့်ရန်ပုံငွေများသည် လုံလောက်မှုရှိနေဆဲဖြစ်ကာ ပြင်ပရိုက်ခတ်မှုများအပေါ် ခံနိုင်ရည်အားကို ပိုမိုအားကောင်းစေခဲ့ပါသည်။

ဒေသတွင်းနိုင်ငံများအနေဖြင့် ၂၀၂၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၂၆ ခုနှစ်တို့တွင် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှုန်းသည် ၄ ရာခိုင်နှုန်းအထက်တွင် တည်ငြိမ်စွာထိန်းသိမ်းထားနိုင်မည်ဟု မျှော်မှန်းခဲ့ကြပါသည်။ ပြည်တွင်းဝယ်လိုအားသည် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုလုပ်ငန်းများ တိုးတက်လာမှုကြောင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၏အဓိကမဏ္ဍိုင်တစ်ခုအဖြစ်ရှိနေမည်ဖြစ်ပြီး ပြည်ပဝယ်လိုအားသည် နည်းပညာကဏ္ဍနှင့် ခရီးသွားလုပ်ငန်းများမှ နောက်ထပ်အထောက်အပံ့တစ်ခုအဖြစ် ဖြည့်ဆည်းပေးမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အနာဂတ်စီးပွားရေးအလားအလာသည် အထူးသဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ကုန်သွယ်မှုမူဝါဒများမှ သိသာထင်ရှားသော မသေချာမရောမမှုများအား ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ဒေသတွင်းနိုင်ငံများ၏ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုပေါ်တွင်လည်း သက်ရောက်မှုများဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။ ကာလလတ်တွင် အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများအနေဖြင့် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးတိုးတက်မှု၏ အဓိကမောင်းနှင်အားအဖြစ်တည်ရှိနေဆဲဖြစ်မည်ဟု မျှော်မှန်းခဲ့ပြီး အဆိုပါစီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းသည် ၄၃ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ပါဝင်လျက်ရှိပြီး ကိုဗစ်-၁၉ ကပ်ရောဂါမတိုင်မီကာလရှိ ပျမ်းမျှစီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းအောက် အနည်းငယ်ကျဆင်းခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းသည် ၂၀၂၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၂၆ ခုနှစ်တို့တွင် အနည်းငယ်မြင့်တက်လာလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသော်လည်း ၁.၇ ရာခိုင်နှုန်းအောက် ကျဆင်းလိမ့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

အနာဂတ်နှီးကပ်သောကာလအတွက် စီးပွားရေးအလားအလာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများသည့် စိန်ခေါ်မှုများနှင့်ရင်ဆိုင်နေရပါသည်။ အထင်အရှားဆုံးသော စိန်ခေါ်မှုမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ပိုမိုတင်းကြပ်သော ကာကွယ်ရေးမူဝါဒအား အသုံးပြုခြင်းဆိုင်ရာမျှော်မှန်းချက်ဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့သည် ကုန်သွယ်ရေးစီးဝင်မှုများနှင့် ဒေသတွင်းစီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းကို လျော့နည်းကျဆင်းစေပါသည်။ အခြားသောအဓိကဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများသည် ပိုမိုတင်းကြပ်သော ကမ္ဘာ့ငွေကြေးရေးအခြေအနေများ၊ အဓိကစီးပွားရေးနိုင်ငံများ၏ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းကွေးခြင်းနှင့် ပထဝီနိုင်ငံရေးတင်းမာမှုများ (သို့မဟုတ်) ရာသီဥတုဆိုင်ရာရိုက်ခတ်မှုများကြောင့်ဖြစ်ပေါ်သည့် ကုန်စည်ဈေးနှုန်းမြင့်တက်လာခြင်းတို့ပါဝင်ပါသည်။ ရေရှည်တွင် သက်ကြီးရွယ်အိုလူဦးရေများလာခြင်း၊ ရာသီဥတုပြောင်းလဲမှုနှင့် နည်းပညာဆိုင်ရာအဟန့်အတားများကဲ့သို့သော စွဲစွဲပုံဆိုင်ရာစိန်ခေါ်မှုများသည် မေခရိုငွေကြေးရေးကဏ္ဍတည်ငြိမ်မှုအပေါ်တွင် ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများအား ဆက်လက်ဖြစ်စေပါသည်။

မူဝါဒချမှတ်သူများအနေဖြင့် မြင့်တက်လာသော သေချာရောမမှုမရှိသည့် ပြင်ပဝန်းကျင်တစ်ခုအား စီမံခန့်ခွဲရန်လိုအပ်သော်လည်း လုပ်သားကိုင်သောရှိသောအခြေခံကျသည့်အလားအလာသည် မူဝါဒဆိုင်ရာနယ်ပယ်အားပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် အခွင့်အလမ်းများအား ဖန်တီးပေးလျက်ရှိပါသည်။ ၂၀၂၄ ခုနှစ်တွင် ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာခိုင်မာမှုနှင့် ငွေကြေးမူဝါဒဖြေလျော့မှုများ တိုးတက်ခဲ့သော်လည်း မူဝါဒပိုင်းဆိုင်ရာစိန်ခေါ်မှုများမှာ ပိုမိုရှုပ်ထွေးလာခဲ့ပါသည်။ ရှေးဆက်လျှောက်လှမ်းရာတွင် မူဝါဒများအနေဖြင့် နီးကပ်သောကာလရှိစိန်ခေါ်မှုများအား ဖြေရှင်းနိုင်ရန်အတွက် သင့်လျော်သော ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ်ရှိမှုအား ထိန်းသိမ်းထားစဉ် ကာလရှည်တွင် ခံနိုင်ရည်ရှိမှုအား အားကောင်းခိုင်မာရေးကိုလည်း အလေးထားဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ရာတွင် စီးပွားရေးတစ်ခုချင်းစီ၏ သီးခြားအခြေအနေများနှင့် ကန့်သတ်ချက်များနှင့်ကိုက်ညီသည့် သင့်လျော်သော မူဝါဒများအား ပေါင်းစပ်ဆောင်ရွက်ပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဘဏ္ဍာရေးကဏ္ဍတွင် တန်ပြန်ကူညီထောက်ပံ့မှုဆိုင်ရာ စွမ်းရည်များအား ထိန်းသိမ်းထားခြင်းဖြင့် ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာအကာအကွယ်များ ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းအား ဟန့်ချက်ညီစွာဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဤဘာသာပြန်ဆိုချက်များသည် သတင်းအချက်အလက်များပေးလိုသည့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်သာ မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ် ပါသည်။ ကွဲလွဲမှုရှိပါက အင်္ဂလိပ်စာရှင်းကို ကိုးကားသင့်ပါသည်။

- EN
- ID
- MS
- ZH
- JA
- KM
- KO
- LO
- MY
- VI

ငွေကြေးမူဝါဒအတွက် ကမ္ဘာ့ငွေရေးကြေးရေးအခြေအနေများ မတည်မငြိမ်ဖြစ်ပေါ်နေမှု၏အလားအလာများကြောင့် ငွေလဲလှယ်နှုန်းများ၊ ပြည်ပငွေပေးငွေယူရှင်းတမ်းများနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ကဏ္ဍအားထိန်းသိမ်းထားခြင်းဖြင့် ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာအကာအကွယ်များ ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းအား ဟန်ချက်ညီစွာ ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ ငွေကြေးမူဝါဒအတွက် ကမ္ဘာ့ငွေရေးကြေးရေးအခြေအနေများမတည်မငြိမ်ဖြစ်ပေါ်နေမှု၏ အလားအလာများကြောင့် ပြည်ပနိုင်ငံများနှင့်ဆက်စပ်လျက်ရှိသည့်ကဏ္ဍတွင်ဖြစ်ပေါ်လာမည့်ဖိအားများနှင့် ငွေကြေးရေးကြေးတည်ငြိမ်မှုဆိုင်ရာဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများအား သေချာစွာစောင့်ကြည့်ရန်လိုအပ်စဉ်တွင် အာဏာပိုင်များအနေဖြင့် ပြည်တွင်းအခြေအနေများကိုအခြေခံ၍ မူဝါဒပိုင်းဆိုင်ရာချိန်ညှိမှုများအား သေချာစွာချိန်ဆရန်လိုအပ်ပါသည်။

အာဆီယံ+၃: AMRO ၏ ၂၀၂၅ - ၂၀၂၆ ခုနှစ်အတွက် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းနှင့်ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်း ခန့်မှန်းချက်များနှင့် ကြိုတင်ခန့်မှန်းချက်များ
(ရာခိုင်နှုန်း၊ နှစ်အလိုက်)

နိုင်ငံများ	ဂျီဒီပီတိုးတက်မှုနှုန်း			ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်း		
	၂၀၂၄ e	၂၀၂၅ f	၂၀၂၆ f	၂၀၂၄ e	၂၀၂၅ f	၂၀၂၆ f
အာဆီယံ+၃	၄.၃	၄.၂	၄.၁	၁.၂	၁.၇	၁.၇
အပေါင်း ၃	၄.၁	၄.၁	၄.၀	၀.၇	၁.၄	၁.၅
တရုတ်	၅.၀	၄.၈	၄.၇	၀.၂	၁.၁	၁.၃
ဟောင်ကောင်	၂.၅	၂.၄	၂.၃	၁.၇	၂.၂	၂.၀
ဂျပန်	၀.၁	၁.၃	၁.၀	၂.၇	၂.၅	၂.၁
ကိုရီးယား	၂.၀	၁.၆	၁.၉	၂.၃	၁.၉	၁.၈
အာဆီယံ	၄.၉	၄.၇	၄.၇	၂.၉	၃.၀	၂.၉
ဘရူနိုင်း	၄.၂	၂.၆	၂.၆	-၀.၄	၀.၆	၀.၄
ကမ္ဘောဒီးယား	၆.၀	၅.၈	၆.၀	၀.၈	၂.၉	၂.၅
အင်ဒိုနီးရှား	၅.၀	၅.၀	၅.၁	၂.၃	၂.၂	၂.၇
လာအို	၄.၅	၄.၆	၄.၆	၂၃.၁	၁၀.၁	၆.၄
မလေးရှား	၅.၁	၄.၇	၄.၅	၁.၈	၂.၇	၂.၅
မြန်မာ	၃.၂	၁.၀	၁.၀	၂၇.၅	၂၅.၀	၁၈.၀
ဖိလစ်ပိုင်	၅.၇	၆.၃	၆.၃	၃.၂	၃.၃	၃.၂
စင်ကာပူ	၄.၄	၂.၇	၂.၄	၂.၄	၁.၈	၁.၈
ထိုင်း	၂.၅	၂.၉	၃.၀	၀.၄	၁.၂	၁.၃
ဗီယက်နမ်	၇.၁	၆.၅	၆.၂	၃.၆	၃.၅	၃.၀

ရင်းမြစ်: CEIC နှင့် Haver Analytics မှတစ်ဆင့် သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများ၏အစိုးရဌာနများ၊ AMRO ဝန်ထမ်းများ၏ ခန့်မှန်းချက်များနှင့် ကြိုတင်ခန့်မှန်းချက်များ။
မှတ်ချက်: e = ခန့်မှန်း၊ f = ကြိုတင်ခန့်မှန်းချက်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းနှင့်ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းဆိုင်ရာကိန်းဂဏန်းအချက်အလက်များသည် ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့မှ မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့အထိသတ်မှတ်ထားသော ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အပေါ်အခြေခံထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းခန့်မှန်းချက်များနှင့် ကြိုတင်ခန့်မှန်းချက်များသည် နှစ်စဉ်ပျမ်းမျှငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းအား ရည်ညွှန်းပါသည်။ ဒေသတွင်းစုစုပေါင်းစီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းနှင့် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းသည် ဝယ်ယူနိုင်စွမ်းအားအပေါ်အခြေခံသည့် ၂၀၂၄ ခုနှစ် ဂျီဒီပီ၏ အလေးပေးပျမ်းမျှအား အသုံးပြု၍ ခန့်မှန်းတွက်ချက်ထားခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဤဘာသာပြန်ဆိုချက်များသည် သတင်းအချက်အလက်များပေးလိုသည့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်သာ မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကွဲလွဲမှုရှိပါက အင်္ဂလိပ်စာရင်းကို ကိုးကားသင့်ပါသည်။

အခန်း (၂) : အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများ၏ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်း- ပြောင်းလဲနေသော ပုံစံများနှင့် မူဝါဒဆိုင်ရာအကျိုးသက်ရောက်မှုများ

အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများတွင် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းသည် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်ကာလအတွင်းမြင့်တက်မှုမရှိဘဲတည်ငြိမ်နေခဲ့ပြီးနောက် ဒေသတွင်းနိုင်ငံများအနေဖြင့် ၂၀၂၁ ခုနှစ်တွင် ကိုဗစ်-၁၉ ကပ်ရောဂါနှင့် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေးအခက်အခဲများကြောင့် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းသည် မြင့်တက်လာခဲ့သည်။ သို့သော် အခြားဒေသများနှင့်နှိုင်းယှဉ်ပါက ဤမြင့်တက်မှုမှာ ကာလတိုအသင့်အတင့်မြင့်တက်ခြင်းသာဖြစ်ပြီး လူမှုဖူလုံရေးဆိုင်ရာ ဆုံးရှုံးမှုများ မများပြားခဲ့ပါ။

ကနဦးတွင် ကမ္ဘာ့ကုန်ဈေးနှုန်းများ သိသာစွာမြင့်တက်စေခဲ့သော်လည်း ၂၀၂၂ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေးကွန်ယက်များ ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်လာခြင်းကြောင့် ကုန်ဈေးနှုန်းများကျဆင်းလာကာ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းလည်း တဖြည်းဖြည်းကျဆင်းလာခဲ့သည်။ ထူးခြားစွာပင် ကပ်ရောဂါအပြီး ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းနှုန်းများ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည် - အစောပိုင်းတွင် ကုန်ပစ္စည်းဈေးနှုန်းများမှ ဦးဆောင်သော ငွေကြေးဖောင်းပွမှုဖြစ်ခဲ့ပြီး ကုန်ပစ္စည်းဈေးနှုန်းများ ကျဆင်းလာသည့်အခါတွင် ဝန်ဆောင်မှုဈေးနှုန်းများက ငွေကြေးဖောင်းပွမှုအတွက် ပိုမိုတည်တံ့သော ဦးဆောင်အားဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဤသို့ပြောင်းလဲမှုများရှိခဲ့သော်လည်း ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းအတွက် မျှော်မှန်းချက်မှာ ခိုင်မာစွာအခြေတည်နေဆဲဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် ကုန်ဈေးနှုန်းတည်ငြိမ်မှုအပေါ် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၏ ယုံကြည်မှုထင်ဟပ်လျက်ရှိသည်။

သုတေသနများအရ ဒေသတွင်း ရောင်းလိုအားနှင့် ဝယ်လိုအားတို့အကြား ပြောင်းလဲနေသော သက်ရောက်မှုများကို ဖော်ပြနေသည်။ ၂၀၂၁-၂၀၂၂ ခုနှစ်များအတွင်း ရောင်းလိုအားသည် အခြေခံငွေကြေးဖောင်းပွမှု (Core Inflation) နှင့် ပင်မငွေကြေးဖောင်းပွမှု (Headline Inflation) တို့၏ အဓိကဦးဆောင်အားဖြစ်ခဲ့ပြီး အထူးသဖြင့် ကမ္ဘာ့ကုန်ဈေးနှုန်းများမြင့်တက်မှုနှင့် ထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေး အခက်အခဲများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ၂၀၂၂ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်း ပြင်ပဖိအားများ လျော့နည်းလာချိန်တွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများပြန်လည်တင်တင်ခြင်းကြောင့် ဝယ်လိုအားကငွေကြေးဖောင်းပွမှုအတွက်အဓိကဦးဆောင်အားဖြစ်လာခဲ့သည်။ အာဆီယံနိုင်ငံများတွင် ပြည်တွင်း ဝယ်လိုအားပိုမိုကောင်းမွန်လာမှုကြောင့် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်း ပိုမိုမြင့်မားနေခဲ့သော်လည်း အပေါင်း ၃ နိုင်ငံများဖြစ်သော တရုတ်၊ ဟောင်ကောင်၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား နိုင်ငံများ၏ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းသည် ၂၀၂၂ ခုနှစ်၊ နှစ်ကုန်ပိုင်းမှတစ်ဆင့် ၂၀၂၃ ခုနှစ် နှစ်လယ်ပိုင်းအထိ တဖြည်းဖြည်းကျဆင်းလာပြီး ပျမ်းမျှအားဖြင့် ၁ ရာခိုင်နှုန်း အောက်သို့ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများသည် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုဖိအားများကို ထိရောက်စွာစီမံခန့်ခွဲရန် ဗဟိုဘဏ်များမှ တင်းကြပ်သောငွေကြေးမူဝါဒများနှင့် အခြားမူဝါဒများကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ချမှတ်ခဲ့သည်။ ၂၀၂၂ ခုနှစ်မှစ၍ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းကို တည်ငြိမ်စေရန်နှင့် ဝယ်လိုအားဖိအားများကို ထိန်းချုပ်ရန်အတွက် ဗဟိုဘဏ်များ၏ တင်းကြပ်သောငွေကြေးမူဝါဒများသည်အရေးပါသောအခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်ခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် စွမ်းအင်နှင့် အစားအသောက်ကဏ္ဍများတွင် ထောက်ပံ့ငွေများ ပေးခြင်း၊ ငွေကြေးထောက်ပံ့ခြင်းများနှင့် အခွန်ညှိနှိုင်းမှုများပြုလုပ်ပေးခြင်းစသည့် ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာ စီမံဆောင်ရွက်မှုများသည် ဈေးနှုန်းမြင့်တက်မှုကို ထိန်းချုပ်ရာတွင် အရေးကြီးသောအထောက်အကူရစေခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဈေးနှုန်းထိန်းညှိခြင်း၊ ကုန်သွယ်မှုလိုငွေပြုမှုစီမံခန့်ခွဲခြင်းကဲ့သို့သော ဝင်ရောက်စီမံဆောင်ရွက်မှုများသည် အရေးကြီးသောကုန်ပစ္စည်းများရရှိစေရန်နှင့် ဈေးနှုန်းသက်သာစေရန် သေချာစေခဲ့သည်။

အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများ၏ အတွေ့အကြုံသည် ရောင်းလိုအားနှင့် ဝယ်လိုအားဆိုင်ရာ ရှုပ်ထွေးသော အပြန်အလှန် သက်ရောက်မှုများအကြား ငွေကြေးဖောင်းပွမှုကို စီမံခန့်ခွဲခြင်းဆိုင်ရာ အဓိကသင်ခန်းစာများကို ပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုကို ဦးတည်စေသော အကြောင်းရင်းများကို တိကျစွာရှာဖွေထုတ်ဖော်ခြင်းနှင့် သင့်လျော်သောမူဝါဒများ ချိန်ညှိရောစပ်ခြင်းဖြင့် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုကို ထိန်းသိမ်းရန် ထိရောက်သောမူဝါဒများကို ချမှတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ငွေကြေးမူဝါဒသည် ဝယ်လိုအားကို စီမံခန့်ခွဲရန်နှင့် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်း တည်ငြိမ်စေရန်အတွက် အဓိကကိရိယာ ဖြစ်နေဆဲဖြစ်သော်လည်း ငွေကြေးနှင့်မသက်ဆိုင်သောမူဝါဒများသည် ထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေးအခက်အခဲကို ဖြေရှင်းရန် အရေးကြီးကုန်စည်များ၏ဈေးနှုန်းကို ထိန်းချုပ်ရန်နှင့် ထိခိုက်လွယ်သောအုပ်စုများကို ကာကွယ်ရန်တို့အတွက် အကျိုးရှိစေကြောင်း သက်သေပြခဲ့သည်။

အနာဂတ်ကိုကြည့်မည်ဆိုပါက ပထဝီနိုင်ငံရေးတင်းမာမှုများ၊ လူဦးရေဆိုင်ရာပြောင်းလဲမှုများနှင့် ရာသီဥတုပြောင်းလဲမှုများကဲ့သို့သော ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲမှုများသည် ထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေးအခက်အခဲများကို ပိုမိုမြင့်တက်စေသည်နှင့်အမျှ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုကိုစီမံခန့်ခွဲရန်မှာ စိန်ခေါ်မှုများပိုမိုဖြစ်လာနိုင်သည်။ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုမျှော်မှန်းချက်များတွင် မတည်ငြိမ်နိုင်သည့်အလားအလာများ အထူးသဖြင့် ကာလရှည်ကြာစွာ မကြာခဏဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသော ထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေးအခက်အခဲများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားပါက ဗဟိုဘဏ်များသည် ပိုမိုအားကောင်းသော တုံ့ပြန်မှုများ လိုအပ်လာနိုင်သည်။ ရောင်းလိုအားနှင့် ဝယ်လိုအားဆိုင်ရာ အကြောင်းရင်းများကို လက်တွေ့အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ ကောင်းမွန်စွာခွဲခြားသိမြင်နိုင်ရန် စောင့်ကြည့်လေ့လာမှုများကို ပိုမိုဆောင်ရွက်ရန် အရေးကြီးပြီး ဗဟိုဘဏ်များမှ တုံ့ပြန်မှုနောက်ကျခြင်းကို လျော့ချနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ရောင်းလိုအားကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ငွေကြေးဖောင်းပွမှုကိုထိန်းချုပ်ရန် ဗဟိုဘဏ်မှ တင်းကြပ်သော ငွေကြေးမူဝါဒချမှတ်ခြင်းသည် စီးပွားရေးကျဆင်းမှုကို ပိုမိုဆိုးရွားစေနိုင်သကဲ့သို့ တုံ့ပြန်မှုများချမှတ်ရာတွင် အကျိုးနှင့်အပြစ်ကို ချိန်ညှိရမည်ဖြစ်သည်။ မူဝါဒဆိုင်ရာ အကာအကွယ်များ တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် စောင့်ကြည့်လေ့လာမှုစွမ်းရည် မြှင့်တင်ခြင်းသည် ပေါ်ပေါက်လာမည့် စိန်ခေါ်မှုများကို ထိရောက်စွာရင်ဆိုင်နိုင်ရန်အတွက် အရေးကြီးပါသည်။

ဤဘာသာပြန်ဆိုချက်များသည် သတင်းအချက်အလက်များပေးလိုသည့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်သာ မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကွဲလွဲမှုရှိပါက အင်္ဂလိပ်စာရင်းကို ကိုးကားသင့်ပါသည်။

EN
ID
MS
ZH
JA
KM
KO
LO
MY
VI

အခန်း (၃) : အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများ၏ရေရှည်စီးပွားရေးတိုးတက်မှု-မျှော်မှန်းချက်များနှင့် မူဝါဒများ

အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများသည် လာမည့်ဆယ်စုနှစ်များအတွင်း ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးတိုးတက်မှု၏ အဓိကမောင်းနှင်အားအဖြစ် ကောင်းမွန်စွာတည်ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ သို့သော် ၂၀၁၈ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့ငွေကြေးအကြပ်အတည်း စတင်ကတည်းက ဒေသ၏စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းမှာ နှေးကွေးလာခဲ့ပြီး ပြီးခဲ့သည့် ၁၀ နှစ်အတွင်း ကပ်ရောဂါများအပြင် အခြားသောအကြပ်အတည်းများကြောင့် ပိုမိုဆိုးရွားလာခဲ့သည်။ ထို့အပြင် အိုမင်းမှုမြန်ဆန်လာခြင်း၊ ရာသီဥတုပြောင်းလဲခြင်းနှင့် နိုင်ငံတကာ ကုန်သွယ်မှုအနေအထားများ ပြောင်းလဲလာခြင်းတို့သည် ရေရှည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအလားအလာကို ထိန်းသိမ်းရန် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့် စိန်ခေါ်မှုအသစ်များဖြစ်သည်။

ဒေသတွင်းရှိ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုအလားအလာသည် ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်အစောပိုင်းက ၆ ရာခိုင်နှုန်းခန့်မှ ၂၀၂၃ ခုနှစ်တွင် ၄ ရာခိုင်နှုန်းခန့်အထိ ကျဆင်းခဲ့သည်။ ဤကျဆင်းခဲ့သည့်အကြောင်းရင်း၏ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်မှာ ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုနှုန်း ကျဆင်းလာခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပြီး ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်မှာ စုစုပေါင်းထုတ်လုပ်မှုစွမ်းအား (Total Factor Productivity) ပိုမိုကျဆင်းလာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ အချို့နိုင်ငံများတွင် လူစွမ်းအားအရင်းအမြစ် ဖွံ့ဖြိုးမှုအားနည်းခြင်း၊ အလုပ်သမားအင်အား လျော့နည်းလာခြင်းတို့ကြောင့် ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုမြင့်တက်လာခြင်းမှ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု မြှင့်တင်ပေးနိုင်မှုကို ကန့်သတ်ခဲ့သည်။ ၂၀၅၀ ပြည့်နှစ်အရောက်တွင် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအလားအလာသည် ၃ ရာခိုင်နှုန်းခန့် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသော်လည်း ပထဝီနိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးပဋိပက္ခများ၊ ရာသီဥတုပြောင်းလဲမှုများနှင့် မွေးဖွားနှုန်းလျော့နည်းမှုများ ပိုမိုပြင်းထန်လာပါက ထိုနှုန်းထက် ပိုမိုကျဆင်းသွားနိုင်သည်။

ထုတ်လုပ်မှုစွမ်းအား နှေးကွေးလာခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ ကိုဗစ်-၁၉ ကပ်ရောဂါ၏ သက်ရောက်မှုများကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုကပ်ရောဂါသည် အိမ်ထောင်စုများနှင့် လုပ်ငန်းများ၏ ဘဏ္ဍာရေးအခြေအနေကို ထိခိုက်စေခဲ့ပြီး ဒေသတွင်းဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှင့် စက်မှုလုပ်ငန်းဖွံ့ဖြိုးမှုတို့ကို ထိခိုက်စေသည်။ အထူးသဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ထုတ်လုပ်မှုစွမ်းအားသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ဆယ်အတွင်းကထက် သုံးပုံတစ်ပုံခန့် လျော့နည်းသွားခဲ့သည်။ အချို့သောနိုင်ငံများတွင် စက်မှုလုပ်ငန်းဖွံ့ဖြိုးမှုရပ်တန့်သွားပြီး ကုန်ထုတ်လုပ်မှုနှင့် အလုပ်အကိုင်များတွင် စက်မှုလုပ်ငန်း၏ပါဝင်မှုသည် တိုးမြှင့်လာခြင်းမရှိပေ။ ထို့အပြင် ကမ္ဘာ့အဆင့် ထုတ်လုပ်မှုစွမ်းအားနှင့်နှိုင်းယှဉ်ပါက ဒေသတွင်းရှိ နိုင်ငံအများစုတွင် ကဏ္ဍအလိုက် ထုတ်လုပ်မှုစွမ်းအား ကွာဟချက်များ ကျယ်ပြန့်နေဆဲဖြစ်ပြီး ဝန်ဆောင်မှုကဏ္ဍသို့ ရွေ့လျားမှုသည် အဓိကအားဖြင့် ထုတ်လုပ်မှုစွမ်းအားနိမ့်သော လုပ်ငန်းများဆီသို့ ဦးတည်နေသည်။

ဒေသသည် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုကို ပြန်လည်ရှင်သန်စေရန် ကြီးမားသော စိန်ခေါ်မှုများကို ရင်ဆိုင်နေရသည့်အပြင် ရှေ့တွင်ရင်ဆိုင်ရမည့် စိန်ခေါ်မှုများကို သေချာစွာ တုံ့ပြန်နိုင်ရန် ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ်ရှိရေးကိုလည်း အာမခံရမည်ဖြစ်သည်။ အရည်အသွေးမြင့် ဖွံ့ဖြိုးမှုကိုထိန်းသိမ်းရန် ပုံသေဖြစ်သောပုံသေနည်းမရှိသော်လည်း အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများ၏ စီးပွားရေးပြောင်းလဲမှုဆိုင်ရာ ရှည်လျားသောအတွေ့အကြုံများသည် ဖွံ့ဖြိုးရေးမူဝါဒများအတွက် လမ်းညွှန်တစ်ခုအဖြစ် အထောက်အကူပြုနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် အာဆီယံ +၃ နိုင်ငံများသည် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသည့် သက်ကြီးလုပ်သားများလာခြင်း၊ ရာသီဥတုပြောင်းလဲလာမှုနှင့် ပထဝီနိုင်ငံရေးပဋိပက္ခများကဲ့သို့သော စိန်ခေါ်မှုများကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်ရန် ဖွံ့ဖြိုးရေးမူဝါဒသစ်များ ပြင်ဆင်ထားရမည်ဖြစ်သည်။

အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများသည် ၎င်းတို့၏ နိုင်ငံအခြေအနေများအပေါ် မူတည်၍ မူဝါဒချမှတ်မှုများ ကွဲပြားနိုင်သော်လည်း ဤအခန်းတွင် ဒေသတွင်း မူဝါဒချမှတ်သူများမှ အနာဂတ်ကာလ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုရရှိနိုင်ရန်အတွက် ချမှတ်နိုင်သည့်မူဝါဒများကို လမ်းညွှန်ပြထားသည်။ ၎င်းတို့မှာ (၁) လိုအပ်ချက်အသစ်များကို တုံ့ပြန်နိုင်ရန် လက်ရှိ စက်မှုလုပ်ငန်းစွမ်းဆောင်ရည်များကိုအဆင့်မြှင့်တင်ခြင်း၊ (၂) အရည်အသွေးမြင့်ဝန်ဆောင်မှုများနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုမြင့်မားသော လုပ်ငန်းများဆီသို့ ဦးစားပေး၍ ဦးတည်ရွေ့လျားစေခြင်း၊ (၃) အထူးသဖြင့်အခြေခံအဆောက်အအုံကဏ္ဍတွင် ထုတ်လုပ်မှုစွမ်းအားကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်သည့် ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုကွာဟချက်မရှိစေခြင်း၊ (၄) ဆန်းသစ်တီထွင်မှုကိုမြှင့်တင်ခြင်းနှင့် နည်းပညာကိုအသုံးပြု၍ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် (၅) နိုင်ငံတော်၏ စွမ်းဆောင်ရည်ကိုမြှင့်တင်ခြင်း (ထိုသို့ မဆောင်ရွက်ပါက ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ရလဒ်ကောင်းများမရနိုင်ပါ) တို့ဖြစ်သည်။

အာဆီယံ+၃ နိုင်ငံများအကြားပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို ပိုမိုအားကောင်းစေခြင်းဖြင့် ထိုသို့သော မူဝါဒများကို ပြင်ဆင်အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် အထောက်အကူပြုစေနိုင်ပြီး လူတိုင်းပါဝင်နိုင်သော၊ တရားမျှတပြီး ရေရှည်တည်တံ့သော ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို သေချာစွာဖော်ဆောင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဤဘာသာပြန်ဆိုချက်များသည် သတင်းအချက်အလက်များပေးလိုသည့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်သာ မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကွဲလွဲမှုရှိပါက အင်္ဂလိပ်စာရင်းကို ကိုးကားသင့်ပါသည်။